

مناطق شمالی اروپا و بالاترین عرض‌های جغرافیایی قابل کشتی‌رانی توسط ناوشکن سهند، باعث افزایش غرور ملی کارکنان شد. او توضیح داد که ناوشکن سهند قبل از این ماموریت دو ماموریت بلندمدت داشت که صد روزه و ۷۰ روزه بودند و با توجه به اطمینان به آمادگی ناوشکن و بویژه کارکنان آن نگرانی خاصی وجود نداشت.

فرمانده ناوشکن پرافتخار سهند به این سوال که چقدر این توان و آمادگی را داشتید که در صورت حمله یا برخورد نظامی یگان‌های دشمن پاسخ بدهید و از مکران هم دفاع کنید؟ نیز این‌گونه پاسخ داد که ناوشکن سهند با حداکثر توان رزمی خود چه در بعد نیروی انسانی و چه در بعد تجهیزاتی و با آموزش‌های قبل و حین ماموریت آمادگی واکنش سریع به هرگونه حمله دشمن را داشت و درمورد دفاع از حریم ناوگروه کوچک‌ترین تردیدی در ناوشکن سهند وجود نداشت.

پرسیدیم گفته می‌شود اقیانوس اطلس در این فصل طوفانی و سخت است. چگونه این موج‌های بلند را گذراندید؟ مشکل فنی برایتان پیش آمد؟ ناخدا بیگی در پاسخ گفت: «با توجه به این که اکثر ماموریت‌های قبلی ناوشکن سهند در دریای طوفانی انجام شده بود، با تجربیات دریاهای مذکور و با کسب آمادگی بالا به این ماموریت عزیمت و کلیه اقدامات لازم عملیاتی، فنی و پشتیبانی را پیش‌بینی کرده بودیم. در طول ماموریت نیز با توجه به شرایط جوی هر لحظه از ماموریت تصمیمات لازم را اخذ و اجرا می‌کردیم. مشکلات فنی جزئی از تمامی ماموریت‌هاست و بویژه در این ماموریت با توجه به مدت زمان و شرایط نامساعد جوی مشکلات فنی برای ناوشکن به وجود آمد اما اراده کارکنان ناوشکن بسیار بالاتر از این مشکلات بود.»

و سوال آخر این که آیا فکر می‌کنید آمادگی یک ماموریت بلندمدت دیگر را داشته باشید؟ ناوشکن سهند در طول خدمت ۳ ساله خود ثابت کرده آمادگی اجرای هرگونه ماموریتی را دارد، پس از این ماموریت هم ناوشکن سهند بعد از بازیابی روحی و روانی کارکنان و آماده‌سازی‌های معمول ناوشکن، ان‌شا... آمادگی اجرای ماموریت‌های آتی را خواهیم داشت.

با وجود این که بخش عمده ماموریت ناوشکن در دریایی طوفانی و موج انجام شد، با برنامه‌ریزی مدون، برنامه‌های فرهنگی مانند کلاس‌های قرآن، نمازهای جماعت روزانه و... برگزار گردید، همچنین عزاداری ایام محرم نیز با حضور کلیه کارکنان بسیار پر شور برگزار شد و در کنارش جشن‌های یگانی و مسابقات ورزشی هم داشتیم. او نیز دوری از خانواده را حتی برای یک روز سخت توصیف کرد، هرچند تاکید کرد که با توجه به اهمیت ماموریت، این سختی را بر خود هموار و جهت ارتباط با خانواده هم از تلفن استفاده می‌کردند.

پاسخ ناخدا بیگی به این سوال که آیا در طول سفر اتفاقی افتاد که از فرماندهی این ماموریت پشیمان شوید و آرزو کنید زودتر بازگردید؟ جالب و البته در شأن یک افسر ارشد ایرانی بود. گفت: «خیر. تمامی سختی‌های ماموریت در برابر اهمیت آن قابل چشم‌پوشی بود.» بیگی درمورد عبور از کانال مانش و حوزه ناتو هم گفت که با توجه به بکر بودن مسیر برای نیروی دریایی ارتش ایران، جذابیت بالایی برای تمامی کارکنان داشت و حضور در

هنگام پهلوگیری در بندر

سن پترزبورگ و در برخورد با افسران

و فرماندهان سایر یگان‌های

شرکت‌کننده در رژه دریایی روسیه

هنگامی که در مورد مسیر و مدت

زمان ماموریت ناوشکن صحبت

می‌شد، برای اکثر آن‌ها غیر قابل

باور و همراه با شگفتی فراوان بود و

تعدادی از آن‌ها بومی بودن سهند را

باور نداشتند

جالب است بدانید که فرمانده مکران هم بعد از ۱۲۰ روز دریانوردی سخت در بدترین آب‌های جهان می‌گوید که ناوبندر مکران با وجود بیش از ۴۰ هزار کیلومتر دریانوردی قادر به ادامه ماموریت تا ۴۰ روز دیگر نیز هست و به لحاظ میزان سوخت مصرفی، میزان آب مصرفی، میزان برنج و گوشت و مرغ ذخایری دارد که این کار را شدنی می‌کنند. درمورد مکران سوالی مطرح بود و آن این که چرا مکران در رژه سن پترزبورگ شرکت نکرد و آیا پیش‌بینی شده بود که نمی‌تواند آنجا برود. این سوال را از فرمانده مکران پرسیدیم که او در پاسخ گفت: «با توجه به ابعاد یگان و محدودیت عمق منطقه، امکان شرکت ناوبندر مکران وجود نداشت. البته از قبل هم مشخص بود که ناوبندر مکران امکان حضور در مراسم را ندارد و می‌دانستیم.»

موضوع سهمگین بودن امواج اقیانوس اما برای مکران نباید مسئله نگران‌کننده‌ای باشد، ناخدا رضاییان هم همین نظر را دارد و می‌گوید: «قاعدتاً مکران با توجه به ابعاد و وزنش مشکل خاصی برای مواجهه با امواج سهمگین اقیانوس ندارد اما با توجه به حضور ناوشکن سهند و محدودیت‌هایش، با بهره‌برداری از اطلاعات هواشناسی و پیش‌بینی وضعیت جوی مسیر، سعی شد حتی الامکان از دریاهای بسیار خراب پرهیز گردد. مشکلات فنی جزئی همواره وجود دارد و جزئی از ماموریت‌هاست اما تلاش و پشتکار کارکنان فنی اجازه اخلاص در روند ماموریت را به هیچ عنوان نداد.»

فرمانده ناوشکن سهند: آمادگی واکنش سریع به هرگونه حمله دشمن را داشتیم

لذت دریانوردی با یک ناوشکن کاملاً ایرانی به خودی خود جذاب و غرورآفرین است، حالا اگر با این ساخته دست هنرمند ایرانی به تاریخی‌ترین ماموریت نیروی دریایی هم بروی و به آب‌های خروشان اطلس بزنی، این لذت و غرور حتماً دوچندان خواهد شد. ناخدا دوم عرشه مسعود بیگی فرمانده ناوشکن سهند از این هم‌آوردی ساخته صنعتگران و متخصصان ایرانی با موج‌های ۱۵ متری دماغه امید نیک می‌گوید. او ابتدا حس و حالش را توصیف می‌کند و این که چقدر از حضور در اجرای این ماموریت بزرگ و تاریخی خوشحال است و احساس غرور و افتخار دارد. او حضور ناوگروه نیروی دریایی در اقیانوس اطلس و عبور از دماغه امید نیک را باعث افزایش حس خودباوری و تقویت تئوری «ما می‌توانیم» در سطح ملی می‌داند و در سطح بین‌المللی نیز معتقد است که این کار باعث افزایش امید در کشورهای دوست و ایجاد نگرانی در دشمنان کشور می‌شود. او از کارکنان و پرسنل حاضر در ناوشکن سهند هم راضی است و می‌گوید: «آن‌ها با انگیزه بالا در تمامی رده‌ها انجام وظیفه کردند، چرا که انجام این ماموریت بدون حضور ایشان گونه این پرسنل غیرممکن بود.»

ناخدا بیگی تغییر مسیر ماموریت از غرب اقیانوس اطلس به رژه دریایی روسیه را مهم‌ترین اتفاق این ماموریت عنوان می‌کند و می‌افزاید: «برای این تغییر ماموریت تصمیمات عملیاتی، آموزشی و پشتیبانی جدیدی را اتخاذ کردیم.»

از فرمانده سهند خواستیم تا خاطره‌ای از برخورد با شناورهای بیگانه چه دوست و چه دشمن بگوید و او به حضورش در رژه سن پترزبورگ اشاره کرد و گفت: «هنگام پهلوگیری در بندر سن پترزبورگ و در برخورد با افسران و فرماندهان سایر یگان‌های شرکت‌کننده در رژه دریایی روسیه هنگامی که در مورد مسیر و مدت زمان ماموریت ناوشکن صحبت می‌شد، برای اکثر آن‌ها غیرقابل باور و همراه با شگفتی فراوان بود و تعدادی از آن‌ها بومی بودن سهند را باور نداشتند.» به گفته ناخدا

● ناوشکن سهند در رژه روز نیروی دریایی روسیه، سن پترزبورگ

